

Unit 2: Cycle of Anarchy MAP

Shmuel Beis 2-4

Unit 2.1 Game by the Pool (Perek 2)

Context

1. South Africa's Violent Road to Real Democracy, CHARLES LANE, May 2, 1994¹

“

A woman hurries by, carrying a table on her head and a baby on her back. She is joining thousands of others made into refugees by the fighting. A wiry, unshaven man emerges from a hiding place. He pokes through the smoldering remains of a shack, but there's not much left other than cinders. I ask him what happened. "Plenty of people came from over there," he says, pointing in the direction of Inkatha's turf. Fortunately, he wasn't home at the time. "I sleep in the bush," he explains. "I can't sleep in the house. Inkatha is coming." I ask his name. He freezes with fear, then flees. The sun rises higher in the sky, bathing the little homes in a soft red light. The glow illuminates charred interiors: every dwelling on this hilltop, astride ANC and Inkatha territory, has been gutted by fire and abandoned.

...

In electoral terms, the most important phenomenon among whites is last-minute jitters. In supermarkets in white suburbs, canned goods, flashlight batteries and other staples are being snapped up in panic buying: rumors of a post-election looting spree by blacks have swept the white community. Some suburbanites are even preparing to use the contents of their swimming pools as emergency drinking water.

The majority of whites are resigned to the coming revolution. A significant minority welcomes it. But many are deeply frightened. For many whites (and blacks, too), March 28, Bloody Monday, was a post-apartheid nightmare come true. On that day violence erupted during a march of 20,000 pro-Inkatha Zulus through Johannesburg. Fifty-three people died. Several were killed by the Zulu marchers. The majority, however, were Zulus killed in a shoot-out begun by the ANC. The ANC claims that the Zulu royalists, armed with cultural

¹ <https://newrepublic.com/article/120502/violence-south-africa-after-end-apartheid>

weapons—spears, clubs and sticks—as well as guns, were trying to storm its headquarters. Though it is true that the rally was poorly policed and highly provocative, neutral witnesses say the ANC opened fire without being attacked. In a display of raw political self-interest that dismayed even some ANC supporters, Mandela refused to let the police search the ANC building after the fight.

David Enters Chevron and is Crowned (2:1-4)

Why do we need to know about David's marriage now?

2. Malbim, 2:3

ויעל סיפר כי אחר שהגיעהו דבר ה' לא פחד מאומה ולקח עמו תיכף את נשיו, מה שלא היה עושה זה אם היה עוד איזה ספק ופחד בלבו :

Why didn't David just decide to be king unilaterally?

3. Malbim, 2:2

וישאל דוד אחר שספר עד הנה כי דוד לא החזיק מלכות בחזקה כעבד מורד באדוניו לא בתחלתו כי נמשח על פי נביא, ולא בחיי שאול שהיה נכנע לפניו כעבד נאמן, ולא ברדפו אותו כי נפל אויבו שני פעמים בידו ולא שלח ידו במשיח ה', ולא גם אחרי מותו כי הרג את המבשר מיתתו וספד גם קונן עליו, יספר כי גם עתה לא היה בדעתו לשוב ולבקש עטרה, וחשב אולי יגיע המלכות לבן שאול, ואולי לא הגיע עדיין הזמן שימלוך, ואז הלא יהיה בסכנה בשובו לארץ, ולא עשה דבר עד נמלך באלהים, ושאל אם ישוב ולאיזה מקום ישוב, ולא סמך על עצתו ושכלו, כי זה היה מעלת דוד נגד שאול, שהשליך על ה' יהבו :

How do they have the right to crown him? Was there a prophet?

4. Malbim, 2:4

ויבואו והנה נתקיים דבר ה', כי אנשי יהודה משחו אותו למלך, כי מלכות הכללי לא היה עדיין זמנו כי היה ראוי לצאת שני מלכים מבנימין כמ"ש ומלכים מחלציק יצאו כדברי חכמינו זכרונם לברכה ויספר עוד, כי בצדקו לא נהג כיתר שרים המולכים תחת אדוניהם שדרכם להרוג כל אוהבי מלכם ולמחות כל זכר למו למען תתקיים מלכותם

David and Yavesh Gilad (2:5-7)

What was David offering them?

5. Malbim, 2:6

וגם אנכי וכו' הודיעם בל יפחדו על הסכנה שיגיעם על זה בקל מן הפלשתים

Do they respond to his bridge building?

6. Malbim, 2:8

על הגלעד שבאמת אנשי יביש גלעד היו אוהבי שאול ואחר כך המליכו

Avner and Ish Boshes(2:8-11)

Why was Avner doing this?

7. Radak, 2:8

ויעבירוהו מחנים. רצה להמליכו תחלה מעבר הירדן והעבירוהו מחנים כי הוא מצוע גבול שני שבטים וחצי שהרי מחנים גבול בני גד וגבול בני מנשה ואף על פי שידע אבנר כי דוד נמשח למלך על ידי שמואל היה מתחזק להעמיד עדיין מלכות שאול כפי כחו, ובמדרש ויאמר אלהים אל יעקב אני אל שדי פרה ורבה וגו' אמרו מכאן דרש אבנר וקרב לאיש בשת בן שאול אמר הכתוב ומלכים מחלצין יצאו ועל בנימן נאמר שלא נולד עדיין ועד עכשיו לא עמד מבנימן אלא שאול לפיכך לקח איש בשת וימליכהו אל הגלעד וגו'.

Who is Avner?

8. I Shmuel 14:50-52

וַיְהִי בְּנֵי שָׁאוּל יוֹנְתָן וַיִּשָּׂא וּמִלְכִי־שׁוּעַ וְשֵׁם שְׁתֵּי בָנָתָיו שֵׁם הַבְּכִירָה מֵרֵב וְשֵׁם הַקְּטָנָה מִיָּקָל:
וְשֵׁם אִשְׁתׁ שָׁאוּל אַחִינֹעַם בַּת־אֲחִימֶעַץ וְשֵׁם שַׂר־צְבָאוֹ אַבְיָנָר בֶּן־נֵר דָּוִד שָׁאוּל:
וְקִישׁ אֲבִי־שָׁאוּל וְנֵר אֲבִי־אֲבָנָר בֶּן־אֲבִיָּאל:

9. I Shmuel 26:14

וַיִּקְרָא דָּוִד אֶל־הָעָם וְאֶל־אֲבָנָר בֶּן־נֵר לֵאמֹר הֲלוֹא תַעֲנֶה אֲבָנָר וַיַּעַן אֲבָנָר וַיֹּאמֶר מִי אַתָּה קֹרֵאת אֶל־הַמֶּלֶךְ:

Why was he reaching out to Avner?

10. Radak, ad loc.

ובדרש אמר לו דוד מה יש לך לענות אבנר הרי אמרת על המערה אילו היה עושה מאומה היינו נכנסין לשם ומחתכין אותו אבר אבר או שמא אימר בסיר' הוקרע החנית וצפחת מה יש לך לענות הלא תענה אבנר לא היה לך לענות דבר ונעשה כאלם הדא הוא דכתיב האמנם אלם צדק תדברון:

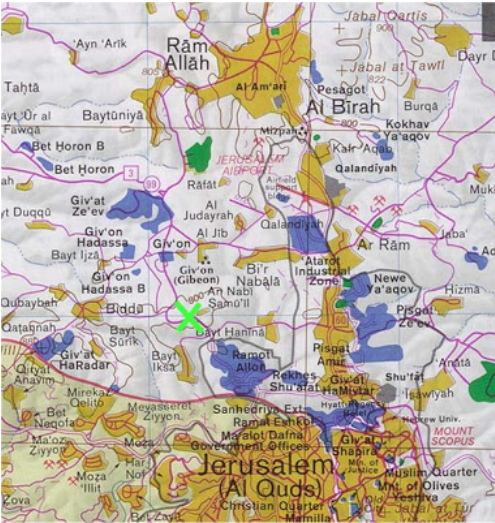
The Wrestling Match (2:12-17)

What is a breicha?

11. Breicha Givon Today

Why Givon?

Why were they playing this game?

12. Chida, 2:14

יקומו נא הנערים. אבנר רצה לקחת זה לסימן כי דוד נמשח למלך על יהודה ואיש בשת על ישראל ובזה יודע למי נאה המלוכה לכך בחר י"ב נערים מכל צד לרמוז שכל כת אומרת שאדון שלו ימלוך על י"ב שבטים וכשנהרגו הכל לא ניכר הדין עם מי ולכן ותהי המלחמה קשה. ואח"ך כאשר הצליח צד דוד על זה בטח עשהאל והיה רוצה להמית אבנר שהוא מעבד מלכות דוד על כל ישראל. מפרשים. ולפ"ז אפשר דנתחזק עשהאל ובדיק בשמיה עשה אל כי מלכות דוד נעשה מהאל יתברך:

Avner and Asael (2:18-23)

What is the fifth rib?

13. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

לדבר אתו בשלי אמר רב יהודה אמר רב על עיסקי שלו (שמואל ב ג, כז) ויכחו שם אל החומש אמר רבי יוחנן בדופן חמישית מקום שמרה וכבוד תלויין בו
The Gemara asks: What is the meaning of "to speak with him quietly [basheli]"? Rav Yehuda says that Rav says: He took him aside to speak to him by way of deception [shalu]. As for what is stated: "And Abner smote him with the butt end of the spear in the ḥomesh" (II Samuel 2:23), Rabbi Yoḥanan says: He hit him in the fifth [ḥamishit] rib, the place where the gallbladder and liver hang.

Cessation (2:24-32)

Why the skewed numbers?

14. Chida, 2:31

שלש מאות וששים. אפשר לרמוז דכשתסיר עשרים שכנגדם מתו גם מעבדי דוד י"ט ועשהאל. ישארו ש"ם רמז כי זה מעשה הש"ם כי מלכות דוד מאתו יתברך:

Who is culpable in this case?

15. Talmud Bavli, Sanhedrin 49a

(שמואל ב ג, כו) ויצא יואב מעם דוד וישלח מלאכים אחרי אבנר וישיבו אותו מבור הסירה מאי בור הסירה אמר רבי אבא בר כהנא בור וסירה גרמו לו לאבנר שיהרג (שמואל ב ג, כז) ויטהו יואב אל תוך השער לדבר אתו בשלי אמר רבי יוחנן שדנו דין סנהדרי א"ל מ"ט קטליתיה לעשאל עשאל רודף היה היה לך להצילו באחד מאיבריו לא יכילי ליה השתא בדופן חמישית כוונת ליה באחד מאיבריו לא יכלת ליה

The verse states: “And Joab took him aside in the gate to speak with him quietly” (II Samuel 3:27). Rabbi Yoḥanan says: Joab judged Abner according to the halakha of the Sanhedrin, which would sit in judgment by the gate of the city. How so? Joab said to Abner: What is the reason that you killed Asahel? Abner said to him: Asahel was pursuing me with the intention to kill me, and therefore he had the status of a pursuer, whom I had the right to kill in self-defense. Joab said to Abner: Even so, you could have saved yourself by wounding one of his limbs. Abner replied: I was not able to do so as I was running and could not aim with precision. Joab said to him: Now seeing that you were able to aim and hit him precisely in the fifth rib, could you not have successfully aimed at one of his limbs?

Why did Yoav call off the assault?

16. Metzudos, 2:28

ויתקע. לרמז שיעמדו ולא ירדפו עוד, ושמעו אליו ולא יספו עוד להלחם:

Nach by Topic, Shmuel Beis 3-4
See Oz Melech on these chapters.

Summary of ideas:

- Civil war starts tilting in the favor of David
- David starts having children
 - Sign of Kingship
- Avner marries Ritzpah
- Ish Boshet reprimands him and Avner gets angry
- Avner seeks peace with David
- David demands Michal from Ish Boshet who concedes

- Avner comes to make peace with David
- Yoav calls him back and kills him
- David rebukes Yoav and mourns Avner
- Reichav and Baanah kill Ish Boshes
- David kills them

Who Was Ritzpah

There was a terrible famine later in the life of David. He found the cause was the cruelty of Shaul to the Givonites and they demanded his sons. David acceded. Ritzpah was the only one, not Michal, not Meirav (if still alive) to protect those bodies. She was the ultimate loyalist to the vision of Shaul. Ultimately she taught David that and he learned from her.

1. II Shmuel 21:6-14

וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, אֲנִי אֶתּוֹ. **ב כא, ז** וַיַּחְמַל הַמֶּלֶךְ, עַל-מְפִיבֶשֶׁת בֶּן-יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל; עַל-שִׁבְעַת יְהוּהָ, אֲשֶׁר בִּינְתָם--בֵּין דָּוִד, וּבֵין יְהוֹנָתָן בֶּן-שָׁאוּל. **ב כא, ח** וַיִּקַּח הַמֶּלֶךְ אֶת-שְׁנֵי בָנֵי רָצְפָה בַת-אֵייהָ, אֲשֶׁר יָלְדָה לְשָׁאוּל, אֶת-אֲרַמְנִי, וְאֶת-מַפְבֶּשֶׁת; וְאֶת-חַמְשֶׁת, בָּנֵי מִיכַל בַּת-שָׁאוּל, אֲשֶׁר יָלְדָה לְעֵדְרִיאל בֶּן-בְּרִזְלִי, הַמְּחַלְתִּי. **ב כא, ט** וַיִּתְּנֵם בְּיַד הַגִּבְעֹנִים, וַיִּקְיַעַם בָּהֶם לִפְנֵי יְהוּהָ, וַיִּפְּלוּ שִׁבְעָתַיִם (שִׁבְעָתָם), יַחַד; וְהֵם (וְהֵמָּה) הִמְתּוּ בִימֵי קָצִיר, בְּרֹאשֵׁינִים, תַּחֲלַת (בַּתְּחִלַּת), קָצִיר שְׁעָרִים. **ב כא, י** וַתִּקַּח רָצְפָה בַת-אֵייהָ אֶת-הַשֶּׁקַּ וַתִּטְהַר לָהּ אֶל-הַצּוּר, מִתְּחִלַּת קָצִיר, עַד נִתְּךְ-מֵיִם עֲלֵיהֶם, מִן-הַשָּׁמַיִם; וְלֹא-נִתְּנָה עוֹף הַשָּׁמַיִם לָנוּחַ עֲלֵיהֶם, יוֹמָם, וְאֶת-חֵית הַשָּׂדֶה, לִילָה. **ב כא, יא** וַיֵּגַד, לְדָוִד, אֵת אֲשֶׁר-עָשְׂתָה רָצְפָה בַת-אֵייהָ, פִּלְגָשׁ שָׁאוּל. **ב כא, יב** וַיֵּלֶךְ דָּוִד, וַיִּקַּח אֶת-עֲצָמוֹת שָׁאוּל וְאֶת-עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ, מֵאֵת, בְּעַלֵי יְבִישׁ גִּלְעָד--אֲשֶׁר גָּנְבוּ אֶתְּם מִרְחֹב בֵּית-שָׁן, אֲשֶׁר תְּלוּם (תְּלָאוּם) שֵׁם הַפְּלִשְׁתִּים (שָׁמָּה פְּלִשְׁתִּים), בְּיוֹם הַכּוֹת פְּלִשְׁתִּים אֶת-שָׁאוּל, בַּגִּלְבַּעַ. **ב כא, יג** וַיַּעַל מִשֶּׁם אֶת-עֲצָמוֹת שָׁאוּל, וְאֶת-עֲצָמוֹת יְהוֹנָתָן בְּנוֹ; וַיֵּאֲסֹפוּ, אֶת-עֲצָמוֹת הַמוֹקְעִים. **ב כא, יד** וַיִּקְבְּרוּ אֶת-עֲצָמוֹת-שָׁאוּל וַיְהוֹנָתָן בְּנוֹ בְּאֶרֶץ בְּנֵימִן בְּצִלְעַ, בְּקִבְרֵי קִישׁ אָבִיו, וַיַּעֲשׂוּ, כֹּל אֲשֶׁר-צִוָּה הַמֶּלֶךְ; וַיַּעֲתֵר אֱלֹהִים לְאֶרֶץ, אַחֲרֵי-כֵן.

Who Was Avner

2. I Shmuel 10:12-16

א ייב ויען איש משם ויאמר, ומי אביהם; על-כן היתה למשל, הגם שאול בנבאים. **א ייג**, ויכל, מהתנבות, ויבא, הבמה. **א ייד** ויאמר דוד שאול אליו ואל-נערו, אן הלכתם; ויאמר, לבקש את-האתנות, ונראה כי-אין, ונבוא אל-שמואל. **א יטו** ויאמר, דוד שאול: הגידה-נא לי, מה-אמר לכם שמואל. **א יטז** ויאמר שאול, אל-דודו, הגד הגיד לנו, כי נמצאו האתנות; ואת-דבר המלוכה לא-הגיד לו, אשר אמר שמואל.

3. I Shmuel 14:50

א ידנ, וישם אשת שאול, אחינעם בת-אחיקמעץ; ושם שר-צבאו אבינר, בן-נר דוד שאול.
 Could it be that he was the ultimate loyalist to the Benjamite kingdom. He was the first one suspicious of it and the one to protect it. In the face of a weak Ish Boshes, he took the initiative to help build from the wife of Shaul future generations.

4. Oz Melech, page 149

התבוננות באויבו הגדול של אבנר, יואב, מלמדת שיש ביניהם דמיון רב. שניהם שרי-צבא בראשיתה של המלוכה, ושניהם מצטיינים ב"פטריוטיות פנאטית", בנאמנות קיצונית. הם מגויסים לחלוטין בגופם, ברוחם ובכל מאודם, לנושא אחד בלבד - המלכות. והדגש הוא על המלכות יותר מאשר על המלך - על שאול ודוד כפרטים.

נראה כי המלכות, במיוחד בשעת יצירתה, זקוקה לכוח שכזה. היא בנויה על נאמנות וצייתנות, על שעבוד כל הכוחות לאומה ולמלכה: **כל-איש אשר-ימרה את-פיך ולא-ישמע את-דבריך לכל אשר-תצוונו יומת** - רק חזק ואמץ!¹⁷
 את התפקיד שמילא יואב אצל דוד בהקמת מלכותו לדורות, מילא אבנר אצל שאול. אין זו השתעבדות לאיש אלא לרעיון, לאידיאל הממלא את כל רוחו של האדם.

The ultimate loyalist till almost the end.

Rechav and Baanah

מלבי"ם שמואל ב פרק ד

Their vested interest: They were murderers from before and they had nothing to lose by using further murder to curry favor with David.

5. Malbim, II Shmuel 4:6-7

(ו) והנה באו. פסוק זה הוא מאמר מוסגר, ר"ל והם כבר עשו רצח כזה שבעבורו ברחו אז מן הארץ לגת, כי עוד בהיותם שרי גדודים באו עד תוך הבית של לקחי חטים (בית המיוחד לסוחר חטים) ויכוהו (את בעל הבית) אל החומש, וזה היה הסבה שרכב ובענה נמלטו לגת (כמו שנזכר בפסוק ג):

(ז) ויבואו. ר"ל שני הרוצחים האלה שכבר עשו רצח כזה מקדם, הן המה שהרגו את המלך ג"כ באופן זה, שבאו הבית והוא שוכב על מטתו, (שכאשר חשבו שבעת הצהרים ישכב כן היה), ויכהו וימיתוהו. והנה כ"ז מורה שהיה איש בושט בטוח, לא פחד שיקום איש עליו, דאל"כ היה מעמיד שומרים ולא היו מניחים לאלה ליכנס עד חדר משכבו:

6. Radak, II Shmuel 4:12

(יב) ויתלו על הברכה - כדי שיראום בני אדם וידעו כי דוד ביושר לבבו נקם נקמ' בית שאול ואף על פי שהיו אויביו:

They were also searching for power and the benefits of loyalty. They got killed.

Similar to Ger Amaleiki.

David is proving very important things:

- Loyalty is at all costs. One does not kill high officers of the king ever. Ironically he is preserving Yoav's office by reprimanding and avenging the murder Yoav committed.
- True continuation of the kingdom of Shaul is not found by vanquishing the family of Shaul rather by building it again.

א וְתָהִי הַמַּלְחָמָה, אֶרְכָּה, בֵּין בֵּית שְׂאֻל, וּבֵין בֵּית דָּוִד; וְדָוִד הֵלֵךְ וְחָזַק, וּבֵית שְׂאֻל הֵלְכִים וְדָלִים. {ס}

1 Now there was long war between the house of Saul and the house of David; and David waxed stronger and stronger, but the house of Saul waxed weaker and weaker.

<p>ב וילדו (ויולדו) לדוד בנים, בחברון; ויהי בכורו אמנון, לאחינעם היזרעאלית.</p>	<p>2 And unto David were sons born in Hebron; and his first-born was Amnon, of Ahinoam the Jezreelitess;</p>
<p>ג ומשנהו כלאב, לאביגיל (לאביגיל) אשת נבל הכרמלי; והשלישי אבשלום בן-מעכה, בת-תלמי מלך גשור.</p>	<p>3 and his second, Chileab, of Abigail the wife of Nabal the Carmelite; and the third, Absalom the son of Maacah the daughter of Talmai king of Geshur;</p>
<p>ד והרביעי, אדניה בן-חגית; והחמישי, שפטיה בן-אביטל.</p>	<p>4 and the fourth, Adonijah the son of Haggith; and the fifth, Shephatiah the son of Abital;</p>
<p>ה והששי יתרעם, לעגלה אשת דוד; אלה ילדו לדוד, בחברון. {פ}</p>	<p>5 and the sixth, Ithream, of Eglah David's wife. These were born to David in Hebron. {P}</p>
<hr/>	
<p>ו ויהי, בהיות המלחמה, בין בית שאול, ובין בית דוד; ואבנר היה מתחזק, בבית שאול.</p>	<p>6 And it came to pass, while there was war between the house of Saul and the house of David, that Abner showed himself strong in the house of Saul.</p>
<p>ז ולשאול פלגש, ושמה רצפה בת-איה; ויאמר, אל-אבנר, מדוע באתה, אל-פילגש אבי.</p>	<p>7 Now Saul had a concubine, whose name was Rizpah, the daughter of Aiah; and [Ish-bosheth] said to Abner: 'Wherefore hast thou gone in unto my father's concubine?'</p>
<p>ח ויחר לאבנר מאד על-דברי איש-בשת, ויאמר הראש כלב אנכי אשר ליהודה, היום אעשה-חסד עם-בית שאול אביך אל-אחיו ואל-מרעהו, ולא המציאתך ביד-דוד; ותפקד עלי עון האשה, היום. {ס}</p>	<p>8 Then was Abner very wroth for the words of Ish-bosheth, and said: 'Am I a dog's head that belongeth to Judah? This day do I show kindness unto the house of Saul thy father, to his brethren, and to his friends, and have not delivered thee into the hand of David, and yet thou chargest me this day with a fault concerning this woman. {S}</p>
<p>ט כה-יעשה אלהים לאבנר, וכה יסיף לו: כי, כאשר נשבע יהוה לדוד--כי-כן, אעשה-לו.</p>	<p>9 God do so to Abner, and more also, if, as the LORD hath sworn to David, I do not even so to him;</p>
<p>י להעביר הממלכה, מבית שאול; ולהקים את-כסא דוד, על-ישראל ועל-יהודה--מדן, ועד-באר שבע.</p>	<p>10 to transfer the kingdom from the house of Saul, and to set up the throne of David over Israel and over Judah, from Dan even to Beersheba.'</p>
<p>יא ולא-יכל עוד, להשיב את-אבנר דבר, מיראתו, אתו. {ס}</p>	<p>11 And he could not answer Abner another word, because he feared him. {S}</p>
<hr/>	
<p>יב וישלח אבנר מלאכים אל-דוד תחתו לאמר, למי-אָרְץ: לאמר, כרתה בריתך אתי, והנה ידי עמך, להסב אליך את-כל-ישראל.</p>	<p>12 And Abner sent messengers to David straightway, saying: 'Whose is the land?' saying also: 'Make thy league with me, and, behold, my hand shall be with thee, to bring over all Israel unto thee.'</p>
<p>יג ויאמר טוב--אני, אכרת אתך ברית; אך דבר אחד אנכי שאל מאתך לאמר, לא-תראה את-פני--כי אם-לפני הביאך את מיכל בת-שאול, בבאך לראות את-פני. {ס}</p>	<p>13 And he said: 'Well; I will make a league with thee; but one thing I require of thee, that is, thou shalt not see my face, except thou first bring Michal Saul's daughter, when thou comest to see my face.' {S}</p>

יד וַיִּשְׁלַח דָּוִד מַלְאָכִים, אֶל-אִישׁ-בִּשְׁתִּי בֶן-שָׁאוּל לֵאמֹר: תִּנְהָא אֶת-אִשְׁתִּי, אֶת-מִיכַל, אֲשֶׁר אֲרֻשְׁתִּי לִי, בְּמֵאָה עֲרֻלוֹת פְּלִשְׁתִּים.

14 And David sent messengers to Ish-bosheth Saul's son, saying: 'Deliver me my wife Michal, whom I betrothed to me for a hundred foreskins of the Philistines.'

טו וַיִּשְׁלַח אִישׁ בִּשְׁתִּי, וַיִּקְחָהּ מֵעַם אִישׁ--מֵעַם, פְּלִטְיָאֵל בֶּן-לוּשׁ (לִישׁ).

15 And Ish-bosheth sent, and took her from her husband, even from Paltiel the son of Laish.

טז וַיֵּלֶךְ אִתָּהּ אִישָׁהּ, הַלוֹךְ וּבָכָה אַחֲרָיָהּ--עַד-בְּחָרִים; וַיֹּאמֶר אֵלָיו אַבְנֵר לֵךְ שׁוּב, וַיֵּשֶׁב.

16 And her husband went with her, weeping as he went, and followed her to Bahurim. Then said Abner unto him: 'Go, return'; and he returned.

יז וַדַּבֵּר אַבְנֵר הָיָה, עִם-זִקְנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר: גַּם-תָּמוּל, גַּם-שָׁלַשְׁמ, הַיְיִתֶם מִבְּקָשִׁים אֶת-דָּוִד לְמֶלֶךְ, עֲלֵיכֶם.

17 And Abner had communication with the elders of Israel, saying: 'In times past ye sought for David to be king over you;

יח וְעַתָּה, עֲשׂוּ: כִּי יְהוָה, אָמַר אֶל-דָּוִד לֵאמֹר, בְּיַד דָּוִד עֲבַדִּי הוֹשִׁיעַ אֶת-עַמִּי יִשְׂרָאֵל מִיַּד פְּלִשְׁתִּים, וּמִיַּד כָּל-אֲבִיבֵיהֶם.

18 now then do it; for the LORD hath spoken of David, saying: By the hand of My servant David I will save My people Israel out of the hand of the Philistines, and out of the hand of all their enemies.'

יט וַיְדַבֵּר גַּם-אַבְנֵר, בְּאָזְנֵי בְנֵי־מִיָּן; וַיֵּלֶךְ גַּם-אַבְנֵר, לְדַבֵּר בְּאָזְנֵי דָוִד בְּחֶבְרוֹן, אֵת כָּל-אֲשֶׁר-טוֹב בְּעֵינֵי יִשְׂרָאֵל, וּבְעֵינֵי כָל-בֵּית בְּנֵי־מִן.

19 And Abner also spoke in the ears of Benjamin; and Abner went also to speak in the ears of David in Hebron all that seemed good to Israel, and to the whole house of Benjamin.

כ וַיָּבֹא אַבְנֵר אֶל-דָּוִד חֶבְרוֹן, וְאִתּוֹ עֶשְׂרִים אַנְשִׁים; וַיַּעַשׂ דָּוִד לְאַבְנֵר וְלְאֲנָשָׁיו אֲשֶׁר-אִתּוֹ, מִשְׁתֵּה.

20 So Abner came to David to Hebron, and twenty men with him. And David made Abner and the men that were with him a feast.

לג וַיִּקְנֶן הַמֶּלֶךְ אֶל-אַבְנֵר, וַיֹּאמֶר: הֲפָמוֹת נָבַל, יָמוּת אַבְנֵר.

33 And the king lamented for Abner, and said: Should Abner die as a churl dieth?

לד יָדְךָ לֹא-אַסְרוֹת, וְרַגְלֶיךָ לֹא-לִנְחָשׁוֹתִים הִגַּשְׁתָּ, כְּנָפוֹל לְפָנַי בְּנֵי-עוֹלָה, נִפְלִית; וַיִּסְפוּ כָל-הָעָם, לִבְכּוֹת עָלָיו.

34 Thy hands were not bound, nor thy feet put into fetters; as a man falleth before the children of iniquity, so didst thou fall. And all the people wept again over him.

לה וַיָּבֹא כָל-הָעָם, לְהַבְרֹת אֶת-דָּוִד לַחֵם--בְּעוֹד הַיּוֹם; וַיִּשְׁבַּע דָּוִד לֵאמֹר, כֹּה יַעֲשֶׂה-לִּי אֱלֹהִים וְכֹה יִסִּיף, כִּי אִם-לְפָנַי בּוֹא-הַשֶּׁמֶשׁ אֶטְעַם-לַחֵם, אוֹ כָל-מְאוּמָּה.

35 And all the people came to cause David to eat bread while it was yet day; but David swore, saying: 'God do so to me, and more also, if I taste bread, or aught else, till the sun be down.'

לו וְכָל-הָעָם הִכִּירוּ, וַיִּיטֹב בְּעֵינֵיהֶם, כָּל אֲשֶׁר עָשָׂה הַמֶּלֶךְ, בְּעֵינֵי כָל-הָעָם טוֹב.

36 And all the people took notice of it, and it pleased them; whatsoever the king did, pleased all the people.

לז וַיֵּדְעוּ כָל-הָעָם וְכָל-יִשְׂרָאֵל, בַּיּוֹם הַהוּא: כִּי לֹא הָיְתָה מִהַמֶּלֶךְ, לְהַמִּית אֶת-אַבְנֵר בֶּן-נֵר. {S}

37 So all the people and all Israel understood that day that it was not of the king to slay Abner the son of Ner. {S}

לח וַיֹּאמֶר הַמֶּלֶךְ, אֶל-עַבְדָּיו: הֲלוֹא תִדְעוּ--כִּי-שָׂר וְגָדוֹל נָפַל הַיּוֹם הַזֶּה, בְּיִשְׂרָאֵל.

38 And the king said unto his servants: 'Know ye not that there is a prince and a great man fallen this day in Israel?'

לט ואנכי היום רך ומשוח מלך, והאנשים האלה בני צרויה קשים ממני: ישלם יהוה לעשה הרעה, כרעתו. {פ}

39 And I am this day weak, and just anointed king; and these men the sons of Zeruiah are too hard for me; the LORD reward the evildoer according to his wickedness. {P}

ה וילכו בני-רמון הברתי, רכב ובענה, ויבאו כחם היום, אל-בית איש בשת; והוא שכב, את משכב הצהרים.

5 And the sons of Rimmon the Beerothite, Rechab and Baanah, went, and came about the heat of the day to the house of Ish-bosheth, as he took his rest at noon.

ו והנה באו עד-תוך הבית, לקחי חטים, ויכהו, אל-החמש; ורכב ובענה אחיו, נמלטו.

6 And they came thither into the midst of the house, as though they would have fetched wheat; and they smote him in the groin; and Rechab and Baanah his brother escaped.

ז ויבאו הבית, והוא שכב על-מטתו בחדר משכבו, ויכהו וימתהו, ויסירו את-ראשו; ויקחו, את-ראשו, וילכו דרך הערבה, כל-הלילה.

7 Now when they came into the house, as he lay on his bed in his bed-chamber, they smote him, and slew him, and beheaded him, and took his head, and went by the way of the Arabah all night.

ח ויבאו את-ראש איש-בשת אל-דוד, חברון, ויאמרו אל-המלך, הנה-ראש איש-בשת בן-שאול איבך אשר בקש את-נפשך; ויתן יהוה לאדני המלך נקמות, היום הזה, משאול, ומזרעו.

8 And they brought the head of Ish-bosheth unto David to Hebron, and said to the king: 'Behold the head of Ish-bosheth the son of Saul thine enemy, who sought thy life; and the LORD hath avenged my lord the king this day of Saul, and of his seed.'

ט ויען דוד את-רכב ואת-בענה אחיו, בני רמון הברתי--ויאמר להם: חי-יהוה, אשר-פדה את-נפשי מכל-צרה.

9 And David answered Rechab and Baanah his brother, the sons of Rimmon the Beerothite, and said unto them: 'As the LORD liveth, who hath redeemed my soul out of all adversity,

י כי המגיד לי לאמר הנה-מת שאול, והוא-היה כמבשר בעיניו, ואחזה בו, ואהרגהו בצקלג--אשר לתתי-לו, בשרה.

10 when one told me, saying: Behold, Saul is dead, and he was in his own eyes as though he brought good tidings, I took hold of him, and slew him in Ziklag, instead of giving a reward for his tidings.

יא אף כי-אנשים רשעים, הרגו את-איש-צדיק בביתו--על-משכבו; ועתה, הלוא אבקש את-דמו מידכם, ובערתי אתכם, מן-הארץ.

11 How much more, when wicked men have slain a righteous person in his own house upon his bed, shall I not now require his blood of your hand, and take you away from the earth?'

יב ויצו דוד את-הנערים ויהרגום, ויקצצו את-ידיהם ואת-רגליהם, ויתלו על-הברכה, בחברון; ואת ראש איש-בשת לקחו, ויקברו בקבר-אבנר בחברון. {פ}

12 And David commanded his young men, and they slew them, and cut off their hands and their feet, and hanged them up beside the pool in Hebron. But they took the head of Ish-bosheth, and buried it in the grave of Abner in Hebron. {P}